



Анвәр Джиган улы Кутуев 1929 елның 15 июлендә Ельники районының Чурино авылында Джиган Камалетдин улы белән Магирә Хосәен кызының күпбалалы гаиләләрендә туа. Гаиләдә ин олы бала булган Анвәргә 12 яшь тулганда Боек Ватан сугышы башлана. Өтисе Джиган Камалетдин улын сугышка алалар һәм тормышның ачысын шул вакытта ук язма героебыз да татый башлый.

Анвәр Джиган улы Кутуев оныгына, Диләра Юсуповага шулай сойләгән:

- 1941 елның августында әтием батырларча вафат була. Мин аны бүтән күрмәдем. Похоронка 2 елдан сон килде. Анда әти Смоленск янында, Ельня шәһәрендә һәлак булган дип язылган иде. Барысы да еладылар, әни ботен урамга елады. Ул чагында мин үзем барлык фашистларны үтерергә әзер идем. Без, яшьтәшләребез белән, үз теләгебез белән фронтка китергә жыенган идек, ләкин ике-өч көн эчендә акыл остен чыкты: кемдер йортта хужа булып калырга тиеш иде бит. Мин – гаиләдә ин өлкәне идем, ике братым һәм ике сөнеләм кечерәк иделәр...

Биш балалалы гаилә иле ни күрә, болар да шулай яшиләр: әнисе Магирә Хосәен кызы колхозда эшләгән, Анвәр дә колхоз эшләрендә була. Унике яшьтән күрә башлаган авырлыкларны искә тошергәндә бүген дә дулкынлана ул: авыр, ачы хатирәләр анын күнелен борчый. Һәм Анвәр Джиган улы истәлекләрен дәвам итә: “Авылда калган кешеләреннән барысы да намус белән эшләделәр. Без, балалар, әтиләребез урынына хезмәт вахтасына бастык. Мин атта эшләдем: колхозда печән жыештырдым, ташыдым, тирес чыгардым, колхоз терлекләрен ашаттым һәм эчерттем. Әмма ин жаваплы - ашлыкны кабул итү пунктына чыгару иде. Бер грамм да югалту юк, барысы да фашист Германиясен жинү өчен барды бит!

Елдан-ел хәлләр авырайды. Бәрәнгә утырту өчен яшелчә бакчасын сорергә кирәк иде - без дә сорә идек. Әни һәм яшьтәш яшүсмерләр жигелгәннәр, аларның ойләрендә дә

олылар булмаган. Алты-жидешәр кеше сукага жигелеп, яшелчә бакчаларын сорә идек. Иртәдән алып тонгә кадәр шулай. Никадәр күбрәк эшләсәк, Ватанга файда китерсәк, газәпләр шулкадәр тизрәк бетәр һәм без жинәрбез, дип ышана идек. Шулай килеп чыкты да - Боек Жинү килде!

Аннары Анвәр Джиган улы Акчеево мәктәбендә жиде классны тәмамлый. Оч ел Дальний Востокта связь баталионында хезмәт итә. Туган Чурино авылына кайткач, бригадир иттереп куялар. Тырышып бар эшне дә башкара. Эшкә жаваплы, жиренә житкереп башкаручы, табигатьтән сәләтле Анвәрне “Якты тормыш” колхозы парторгы иттереп сайлыйлар. Ике созыв Акчеево авылы Советы председателе була. Лаеклы ялда, пенсиядә чакта “СССРга 50 ел” колхозында ревизия комиссиясе председателе булып хезмәт итә. Тормыш иптәше Алия Ибрагим кызы белән 67 ел бергә яшәгәннәр (Алия Ибрагим кызы оч елдан артык элек бакыйлыкка күчкән), дүрт бала – Халиль, Кярим, Камиль, Рашидне үстергәннәр. Алия Ибригим кызы гомере буге авылы колхозы бозауларын караган. Анын оендә һәрвакыт жылы, чиста, татлы татар ашлары исләре анкып торган. Бүген Джиган улы Анвәр матур гына улында яши. Аны алты оныгы һәм жиде оныкчыгы унышлары белән соендерә.

Үткән атнада тыл хезмәтчане, Хезмәт ветераны Анвәр Джиган улы Кутуевка Ельники районы житәкчесе Юрий Алексеевич Бекешев “1941-1945 еллардагы Боек Ватан сугышында Жинүгә 80 ел” медален тапшырырга килгән. Ул: “Хормәтле Анвәр Джиган улы! Сез барлык буыннар очен якты үрнәк булып торасыз, Боек Ватан сугышынын авыр елларын кичердегез, уртак жинүгә зур шәхси оләш керттегез. Сезнен тормыш юлыгыз һәрберебез очен Ватанга намуслы хезмәт итүнен ин яхшы үрнәге. Илебез файдасына хезмәт иткәнегез очен рәхмәт. Сөзгә нык сәләмәтлек һәм якыннарыгызнын кайгыртуында, мәхәббәтендә озын гомер итүегезне телим.”

Хезмәт ветераны исеменә әйтелгән мактау сүзләре Анвәр Джиган улы күнеленә хуш килә һәм рәхмәтләрен белдереп болай ди: “...мин онытылмаган, Ватаныма бүген дә кирәк. Хәтта үн елга яшәреп киттем...”

Наилә НАСЫРОВА